

вестибуловагініт (4 випадки), хронічний ендометрит (3 випадки), хронічний цервіцит (3 випадки), сальпінгіт (2 випадки), склероз яєчників (1 випадок), кіста (1 випадок), персистентне жовте тіло (1 випадок). Серед гінекологічних патологій післяродового періоду у корів за 2021-2022 рр найбільша частка припадає саме на вестибуловагініти (до 40% від загальної кількості).

За результатами лікування хворих тварин, найвища терапевтична ефективність була досягнута у другій дослідній групі при застосуванні зрошування присінку та піхви розчином Диоксизолу, з наступним введенням тампону просоченого стрептоцидовою емульсією (на 3-5 хв) впродовж 3-х діб, три рази на добу. Витрати на лікування склали 445 грн 80 коп.

Висновки. За результатами лікування корів найвищій лікувальний ефект спостерігали у 2-й дослідній групі: одужало 100 % корів; ускладнення хронічним перебігом не виявлено; термін одужання становив 4 доби. Після лікування 100 % дослідних тварин прийшли в охоту. Заплідненість після штучного осіменіння становила 100 %.

Список використаних джерел.

1. Ветеринарне акушерство, гінекологія та біотехнологія відтворення тварин з основами андрології : підручник / Яблонський В. А., Хомин С. П., Калиновський Г. М. та ін; за редакцією В.А. Яблонського та С.П. Хомина. Вінниця: Нова Книга, 2016. 592 с.

2. Вельбівець М.В., Плахотнюк І.М., Бабань О.А., Ордін Ю.М., Єрошенко О.В. (2018) Перебіг післяродового періоду в корів за норми та патології *Матеріали міжнародної наук. практ. конф. „Аграрна освіта та наука: досягнення, роль, фактори росту (Біла Церква 27-28 вересня)*. С. 7-11.

3. Корейба Л.В. (2014) Родові та післяродові ускладнення у корів. *Проблеми зооінженерії та ветеринарної медицини: Збірник наукових праць Харківської державної зооветеринарної академії*. Х.: РВВ ХДЗВА. Випуск 28, ч. 2 «Ветеринарні науки». С. 92-94.

4. Стравський Я. С., Сергеев В. І. Дезінтоксикація організму корів у післяродовий період. *Ветеринарна біотехнологія*. 2018. Вип. 32(2). С. 515–521.

УДК 636.7.09:616.36-002

ПОШИРЕННЯ, ДІАГНОСТИКА ТА ЛІКУВАННЯ СОБАК ЗА ГЕПАТИТУ

Бурлака А. В., магістр ветеринарної медицини

211 «Ветеринарна медицина»

Улизько С. І., к. вет. н., доцент

Одеський державний аграрний університет

Актуальність. Захворювання печінки у собак (гепатопатії) є актуальною проблемою для практикуючих лікарів ветеринарної медицини. Гепатопатії – це токсично-запальні дегенеративні пошкодження клітин паренхіми печінки. Є складними в лікуванні, часто рецидивують і закінчуються летально. Часто

перебігають у субклінічній формі. Виділяють гостру і хронічну гепатопатії, хронічну гепатопатію з холестаазом і цироз печінки. Найбільш схильними є собаки віком 9-16 років (34%), 7-8 років (28%) та 5-6 років (22%). У тварин до 5-ти років діагностували поодинокі випадки. Результатами клінічного та лабораторного дослідження собак, які утримувались в домашніх умовах, встановили що хвороби печінки зустрічаються в однаковій мірі як у безпородних, так і у високопородних тварин.

Мета. Вивчити особливості поширення і перебігу патології печінки у собак, обґрунтувати методи їх діагностики та лікування.

Матеріал і методи роботи. Матеріалом для дослідження були хворі собаки, яким у ветеринарній клініці ставили діагноз на захворювання печінки. Поширення хвороб собак вивчали на основі статистичних даних клініки: етіологію гепатиту – аналізом годівлі і утримання собак, епізоотичного стану, дотримання графіку профілактичних щеплень.

Результати досліджень. Протягом 9 місяців 2022 року в клініку надійшло 985 собак. Найчастіше у них діагностували незаразну патологію – 705 (68 %) випадків. Гепатопатії становили 16,7 % від всіх хвороб неінфекційної патології. У структурі хвороб печінки найбільшу частку займав гепатит – 82 %.

Причинами хвороби були гострі інтоксикації, хвороби системи органів травлення, інфекційні та інвазійні хвороби, неякісні корми.

За клінічного дослідження у собак встановлювали пригнічення, анорексію, болісність ділянки печінки, жовтяницю, лихоманку, гепатомегалію, печінкову енцефалопатію. Більш об'єктивними для діагностики гепатиту були результати ультрасонографії. За гострого перебіг гепатиту було встановлено збільшення печінки у розмірі, її структура не однорідна, наявні ділянки зниженої ехогенності, капсула печінки потовщена, має чітке обкреслення, судини розширені.

За хронічного перебігу структура печінки була не однорідною, паренхіма збільшеної зернистості, капсула потовщена, не чітко візуалізується, судинний рисунок стертий.

За морфологічного дослідження крові встановлювали лейкоцитоз, нейтрофілію з простим зрушенням ядра. Вміст загального білка становив 59,8–89,1 проти 56,5–74,8 г/л у здорових собак; вміст альбумінів був зниженим, у середньому на 18,6 %.

Активність аланінової амінотрансферази у хворих собак коливалась у межах 74,1–411,0 МЕ/л проти 18,6–61,7 МЕ/л – у здорових тварин, активність аспарагінової амінотрансферази, відповідно, 64,4–201,1 і 11,6–45,3 МЕ/л.

Для лікування хворих тварин застосовували засоби етіотропної, патогенетичної і симптоматичної терапії. В якості гепатопротекторів тваринам внутрішньовенно, крапельно вводили гептрал 5–10 мг/ кг маси тіла один раз на добу і гутаргін – по 2–4 мл на тварину 2 рази на добу.

У середньому курс лікування становив 10 діб. Після завершення лікування протягом 30 діб собаки знаходились на періодичному контролі.

Список літературних джерел.

1. Гепатози (в собак)// Вт. Газета, 2020. №17. С. 2 (Причини, лікування, профілактика).

2. Гепасейф – при захворюваннях печени різної етіології у котів і собак //Мир ветеринарії. 2018. №5. С.3
3. Veterinary Health nutrition: часті запитання //Мир ветеринарії.(Royal Canin) 2019. № 5. С.38-39
4. Коли хвора печінка //Здоров'я тварин і ліки.//Локес-Крупка Т.П. та ін. 2018. №1. С.22
5. Рационально і корисно //ЗооДруг.// Григор'єва І. 2017. №11. С. 18-19

УДК 619: 618:646.8

ПОРІВНЯЛЬНА ЕФЕКТИВНІСТЬ МЕТОДІВ ЛІКУВАННЯ ПРОСТАТИТУ У СОБАК

Дубін Р. А. кан. вет., наук, доцент

Вакулін А. Д., магістр ветеринарної медицини

211 «Ветеринарна медицина»

Одеський державний аграрний університет

Актуальність. З кожним роком практикуючим ветеринарним лікарям доводиться все частіше стикатися з хворобами сечостатевої системи дрібних свійських тварин, серед яких важливе місце займають захворювання передміхурової залози. За даними різних авторів, частку патологій простати припадає близько 30 % від загальної кількості захворювань сечостатевої системи собак.

Серед патологій передміхурової залози собак найчастіше зустрічаються доброякісна гіперплазія передміхурової залози, гострий та хронічний простатит, абсцес та пухлина передміхурової залози .

Особливістю перебігу захворювань передміхурової залози і те, що, зазвичай, вони проходять безсимптомно. Клінічні прояви помічаються або у фазі гострого запалення, або коли заліза досягає таких розмірів, що її патологічний стан позначається на роботі травної, сечовидільної систем, а також загальному стані тварин. Як відомо, будь-який запущений патологічний процес важче піддається лікуванню, тому обстеження передміхурової залози у собак старше 5 років має бути обов'язковою частиною рутинного огляду ветеринарним фахівцем [1-7].

Метою роботи наших досліджень було визначення ефективного і безпечного методу лікування собак, хворих на простатит.

Результати власних досліджень. При зборі анамнезу виявили, що основна маса тварин, хворих на простатит, не мали жодного статевих контакту з суками, хоча і мали б до них доступ в період тічки.

У більшості тварин основними клінічними проявами були: сковані рухи задніх кінцівок, слизові виділення з статевих членів, болюче та часте сечовиділення, болючий акт дефекації, постійні тенезми, при пальпації черевної порожнини спостерігалася больова реакція в ділянці сечового міхура та органів малого тазу, сечовий міхур був наповнений або переповнений, в товстому відділі кишечника були присутні калові маси. Під час ректального дослідження